

Formandsberetning

Til

Danske Fag-, Forsknings- og Uddannelsesbibliotekers

Årsmøde 2015

Indhold

Det forgangne år har bragt nyt til FFU-verdenen af både munter og mindre munter karakter, afspejlende det evigt foranderlige klima, som biblioteksvæsnet færdes i. Formandens beretning berører fire temaer blandt mange mulige, fra de voksende praktiske udfordringer ift. Open Access (1), over uddannelsessektorens kvababelser (2) og bibliotekssektorens ditto (3), videre til forskningssektorens friske og utæmmede vidder i form af mulige behov for nye biblioteksservices (4).

1. Open Access' modne sommer, side 3-5
2. Det Uddannelsespolitiske Efterår, side 6-8
3. Den Bibliotekspolitiske Vinter, side 9-12
4. Det Lovende Forår, side 13-14.

Med venlig hilsen,

Bertil F. Dorch

Formand for Danske Fag-, Forsknings- og Uddannelsesbiblioteker

1. Open Access' modne sommer

"Kornet modnes i sommervind" skrev Thøger Larsen i "Den danske sommer – Danmark, nu blunder den lyse nat" fra 1914. Det er godt 100 år siden denne tekst publiceredes i Politiken, men dengang som nu slås der slag om ytrings- og publiceringsfrihed. Danmark fik i sommeren for 100 år siden en grundlov, der også som tidligere grundlove understregede, at *"Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde på ny indføres."* (som formuleret i Grundloven af 1953).

Ytringsfriheden debatteres stadig, men der er med tiden opstået *"andre forebyggende forholdsregler"*, der hindrer berettigelsen til fri offentliggørelse af især videnskabelige tanker, der næppe var i samme grad aktuelle, hverken i 1915 eller i 1953.

Jeg tænker her selvfølgelig på de store internationale forlags monopol på, og styring af forskningspublicering, der i stadig stigende grad begrænser den frie udveksling af videnskabelige tanker og resultater – en udveksling der er essentiel for både demokratiet og for vidensamfundets vækst.

Som UBVA skriver i deres annoncering af et symposium om "Forskningsfrihed, Undervisningsfrihed og Ytringsfrihed" den 5. november 2015: "Undervisnings- og forskningsfrihed er grundpiller i et demokratisk samfund. Men selvom vi værner om dem, er de under pres fra forskellige sider."

Open Access er heldigvis kommet for at blive, og man kan argumentere for, at den fri adgang til offentlig forskning, som Open Access stiller i udsigt, på mange måder harmonerer rigtig godt med frihedsprincipperne i Grundloven.

Open Access er heller ikke længere udelukkende FFU-bibliotekernes eller forskernes kamp mod monolet og de kommercielle forlagsgiganter: Regeringer, fonde og videnskabelige selskaber er vores medspillere – det giver os på én gang både vind i sejlene og grus i maskineriet. Vi står overfor nye udfordringer i den modnede Open Access-verden, hvor vi skal understøtte forskningskommunikation og adgangen til at publicere, også på andre måder, end vi har gjort i det forrige århundrede.

En anden sang, som man kan synge i denne anledning – hvor der i øvrigt også er et 150-års jubilæum – er Carl Nielsens "Den Danske Sang" (1926): "Og tider skifter, og

sæder mildnes, men kunst og kamp kræver stadig stål ..." Selvom Open Access i den grad er kommet på dagsorden, så er det ikke tid til at sove på laurbærerne.

Og der soves bestemt ikke: I den varme forsommer har organisationer verden over protesteret mod Elseviers nye embargopolitik, der udgør en betydelig hindring for udbredelsen og anvendelsen af forskning og skaber unødvendige hindringer for forfattere mht. at overholde bevillingsgiveres Open Access-politikker. Desuden er embargopolitikken indført uden nogen form for bevis for, at fri og øjeblikkelig deling af forskning har negativ indvirkning på eksisterende abonnementer.

Politikken pålægger forfatterne uacceptabelt lange embargoperioder på op til 48 måneder. Den kræver også, at forfattere til anvender en "ikke-kommercielt og ingen afledte værker"-licens for hver artikel, der deponeres som Open Access, hvilket, i høj grad hæmme genbrugsværdi af disse artikler. Enhver forsinkelse i den fri og åbne adgang til forskningen begrænser ceteris paribus videnskabelige fremskridt og foranstalter unødige forhåndsregler for den offentlige adgang til videnskabelig viden.

Endvidere gælder Elseviers politik for *"all articles previously published and those published in the future"*, hvilket indsnævrer rammerne for fri offentliggørelse endnu mere for både forfattere og institutioner. Dette kan også lede til at artikler, der er tilgængelige i øjeblikket pludselig bliver utilgængelige for læserne.

Elseviers politik er i direkte modstrid med den globale tendens i retning af åben og fri adgang og tjener kun til at fortynde fordelene ved Open Access.

Både DEFF og FC har skrevet under på protesten¹ mod Elseviers embargopolitik.

Nuvel, ét er politik, et andet er praksis, og FFU-bibliotekerne står også over for en række praktisk udfordringer i en tid, hvor Open Access er modnet i en sådan grad, at der inden længe kan forventes at skulle afrapporteres til højeste sted, om forskningsinstitutionernes "andel" af Open Access. Der arbejdes i regi af regeringens nationale styregruppe for Open Access på en indikator, et Open Access-barometer, der ikke er helt uden lighed med BFI-indikatoren – dog med den væsentlige forskel, at der ikke følger penge med den indikerede produktion. Med andre ord er udfordringen for nogle FFU-biblioteker, at man skal løse en opgave lig BFI-opgaven, dog uden at moderinstitutionen kompenseres økonomisk, ej heller i ringe grad, for

---

¹ <https://www.coar-repositories.org/activities/advocacy-leadership/petition-against-elseviers-sharing-policy>

en øget indirekte omkostning ved registrering og tilgængeliggørelse m.v. af forskningsproduktionen i form af Open Access. Tværtimod vil flere institutioner også kunne se frem til en betydelig direkte meromkostning, i form af *article-processing-charges* o.lign. til Gylden Open Access, herunder hybride-tidsskrifter.

Vi må nok realistisk set sande, at den modne Open Access-sommer bliver varm som en bagekartoffel, måske endda økonomisk set meget hed: Det er usandsynligt, at publiceringssystemets økonomi *flip-flopper* fra at være abonnementsbaseret til en anden tilstand, uden nogen meromkostning forskningsinstitutionerne, endsige FFU-bibliotekerne. Der ganske givet således, at der er tilstrækkelig økonomisk volumen "i systemet". Men vi må nok se frem til en periode med betydelige ekstraudgifter fx i form af *double-dipping*, hvor der både betales abonnemeter og APC'er. Dét bliver naturligvis en stor udfordring – måske især i skæret fra det truende efterårslys.

2. Det uddannelsespolitiske efterår

”The world has changed. I feel it in the water. I feel it in the Earth. I smell it in the air”, siger Galadriel i Tolkien’s Ringenes Herre. FFU-bibliotekernes sektor er også forandret: Det begyndte med dimensionering under regeringen Helle Thorning Schmidt. Den uddannelsespolitiske retorik ændrede sig markant under den forrige regering, fra at være vækstorienteret til at være kvalitetsorienteret. Denne pludselige og på nogen måder voldsomme forandring opstod i kølvandet på forskellige kommissioner, men de færreste universitetsledere havde formentlig forudset de mørke skyer, der trak ind over de videregående uddannelser for godt et års tid siden.

Konsekvensen var, at der i efteråret 2014 blev indført et loft over optaget på en række videregående uddannelser på universiteterne, professionshøjskolerne og erhvervsakademierne, dersom man politisk mente, at der havde været en systematisk og markant overledighed på netop disse uddannelser.

Regeringens mål med dimensioneringen på de videregående uddannelser, er at flytte optaget fra uddannelser med ”systematisk og markant overledighed blandt dimittenderne” til uddannelser med bedre jobudsigter. Altså fra æbler til pærer, såfremt pærer er lettere at omsætte på dagens marked. Med andre ord en ganske kortsigtet strategi, der ikke i synderlig grad tager højde for fremtidens arbejdsmarked, men som i stedet i høj grad baserer sig på utidssvarende ledighedstal, samt en forestilling om enkelte uddannelsers iboende værdi, eller mangel på samme.

Ministeriet skrev på deres hjemmeside den 29. juni 2015, at ”Det er de enkelte universiteter, professionshøjskoler og erhvervsakademier, der fordeler dimensioneringen inden for de udmeldte og aftalte rammer. Det betyder bl.a., at den enkelte institution selv har fordelt dimensioneringen inden for de dimensionerede uddannelsesgrupper og på enkeltuddannelser. Det har ligeledes været muligt at flytte en mindre del af dimensioneringen til uddannelser, der ikke er udtaget til dimensionering, hvis det kan begrundes og understøtter målet om ikke at uddanne til arbejdsløshed.”

Hvorvidt den påståede mulighed reel forefindes, og hvad konsekvensen vil være for uddannelsesvalget og beskæftigelse kan kun fremtiden vise.

Ikke desto mindre har dimensioneringen allerede haft konsekvenser for

uddannelsesinstitutionerne på den måde, at især de humanistiske uddannelser og vækst-institutionerne har været hårdt ramt i studenteroptaget efteråret 2015, hvilket selvfølgelig har ikke blot umiddelbare, men også langsigtede konsekvenser – såvel fagligt, for de berørte forsknings- og uddannelsesmiljøer – som også for økonomien på disse institutioner pga. den formindskede STÅ-produktion.

Særligt ærgerlige er de negative konsekvenser for vækstuniversiteter og UC'er uden for storbyområderne, i indgangs- og vandkants-Danmark om man vil: Forsknings- og uddannelsesinstitutionerne i tre af fem regioner er vækstet kraftigt i de senere år – både ift. mængden og andelen af studerende, der tager en uddannelse i deres hjemmeregion, uden for hovedstadsområdet, men også ift. mængden af førstegangsakademikere og sociale springere, der gennemfører en videregående eller længere videregående uddannelse. Da dimensioneringen tager udgangspunkt i historiske data, der ikke er korrigeret for de senere års vækst, så rammer den skævt. Der er ikke taget hensyn til de positive og langtrækkende geografiske, demografiske eller sociale konsekvenser af de senere års vækst.

Som Henrik Nordbrandt skrev i "Håndens skælven i november" (1986), så har året 16 måneder, og efter oktober kommer november, november, november: Det ser ud til, at det uddannelsespolitiske efterår bliver langt, for allerede i sensommeren 2015 bebudede den nye regering Lars Løkke Rasmussen, at "de kornfede uddannelser" står over for en ny milliardbesparelse, den såkaldte 2-procentbesparelse, eller et "omprioriteringsbidrag".

Med andre ord vil regeringen vil spare 8,7 milliarder på uddannelsesområdet over de næste fire år. Det betyder, at uddannelses- og forskningsminister Esben Lunde Larsen skal finde 3,3 milliarder kroner på vores område. Ministeren udtalte i den forbindelse til Politiken, at "Selvfølgelig har det konsekvenser. Men der er ingen, der skal bilde mig ind, at de institutioner, der i dag er kornfede, ikke også kan stramme op. Uddannelsesområdet skal holde for ligesom alle andre områder". Der opfordres i samme åndedrag til "samfundssind" og det påstås at området har været friholdt ift. resten af den offentlige sektor: Det billede har mildest talt ikke vagt genklang på uddannelsesinstitutionerne.

I Universitetsavisen kalder KU's prorektor for uddannelse Lykke Friis det en "mavepuster". Iflg. Avisen kommer de nye besparelser som et chok for uddannelsesverdenen, der ifølge områdets ministre i flere år har været undtaget den såkaldte 'grønthøstermetode', hvor offentlige institutioner er underlagt årlige sparekrav på 2 procent. Man har nu øjensynligt søgekeglen rettet mod eventuelle

opsparinger og gemte skattekister.

Regeringen lader det være op til at rektorerne selv at udføre besparelserne på de enkelte institutioner: Iflg. KU's rektor Ralf Hemmingsen kan det "ikke undgå at gå ud over kvaliteten i undervisningen og studiemiljøet på vore uddannelser."

At kalde institutionerne "kornfede" er naturligvis en helt uhørt bemærkning, som ministeren også måtte komme til at høre for, både fra politisk hold, inklusive fra partifæller, og fra uddannelsesinstitutionerne. Eksempelvis argumenterer Kommunikationschefen fra Københavns Universitet bl.a. på Twitter (#uddpol) for, at universiteterne i årevis har fået færre penge til at uddanne for, og ligeledes efterspørger Ralf Hemmingsen som formand for Danske Universiteter, at besparelserne følges op med en plan for afbureaukratisering fra ministeriernes egen side. Ligeledes er UC'erne på banen og UC Sjællands rektor Camilla Wang argumenterer således for, at besparelserne også vil ramme skævt – både demografisk og geografisk (se også #uddpol på Twitter).

Derudover er meldingen fra de relevante ministre, at forskningen modsat uddannelserne friholdes for besparelsen. Det er dog svært at se, hvordan dette i praksis lader sig gøre – på nær helt særlige forskningsbevillinger: Der er tale om forbundne kar. Ved mange institutioner er der tale om forskningsbaseret undervisning. Derudover er forskning der ikke udføres qua dedikeret ekstern bevilling de facto afhængig af den økonomi der genereres pga. undervisningsaktiviteterne.

I skrivende stund har regering og ministerium da heller ikke anvist en metode eller retningslinjer til udmøntning af besparelsen, men man kan frygte, at der er tale om en ensidig grønthøster, der øger de negative konsekvenser af dimensioneringen, men derudover også medfører en generel forringelse af uddannelsesinstitutionernes muligheder for at støtte forsknings- og uddannelsesaktiviteter. Med andre ord en negativ spiral ift. Danmark som vidensamfund, med de konsekvenser det måtte have for velfærd og innovation.

De uddannelsespolitiske efterårsvinde får helt givet konsekvenser for FFU-bibliotekerne: Vil der være tale om en grønthøster i sektoren? Hvordan reagerer universiteterne: Kan man friholde forskningen, uden at rører forskningsinfrastrukturen, herunder forskningsstøtte og –servicen ved FFU-bibliotekerne? Hvordan vælger FFU-bibliotekerne at imødekomme et fx proportionalt sparekrav?

3. Den bibliotekspolitiske vinter

Fra uddannelsespolitik til bibliotekspolitik. Det er ikke kun dagsordenen i Uddannelses- og Forskningsministeriet og i Ministeriet for Børn, Unge og Ligestilling – som det nu hedder – der køler klimaet for FFU-bibliotekerne. Det gamle biblioteksministerium, Kulturministeriet, udfordrer desværre også biblioteksvæsenets evne til at holde sig varm.

I løbet af de sidste år er der sket en overførelse af kompetencen til styring af den fælles nationale biblioteksinfrastruktur til *Danskernes Digitale Bibliotek* (DDB), der er en digital og administrativ overbygning på folkebibliotekerne i Danmark. DDB's status og kompetence i forhold til Kulturstyrelsen, som efterfølger for de tidligere styringsorganer for det samlede biblioteksvæsen, er både tvetydig og uafklaret.

Sammen med Forskningsbibliotekernes Chefkollegium (FC) mener DFFU's formand ikke, at udviklingen er hensigtsmæssig. FC har derfor i august 2015 henledt Kulturministeriets opmærksomhed på denne udvikling i styringen af biblioteksvæsenet, som cheferne for universitets- og nationalbibliotekerne finder stærkt problematisk.

Som det er nu, har FFU-bibliotekerne meget ringe indflydelse på styringen og opgaveprioriteringen i den nye konstruktion, uanset at FFU-bibliotekerne udgør både en ikke ubetydelig sektor inden for det samlede biblioteksområde, samt medfinansierer både drift og udvikling af bibliotekssektoren. DDBs styringsmodel er et brud med de principper som FFU-bibliotekerne har støttet siden etableringen af DanBib i 1993.

Med behandlingen af *Releaseplan 2016* for den nationale biblioteksinfrastruktur er det uheldige i DDBs ensidige rolle i denne sammenhæng blevet meget tydelig, og vi anser det for nødvendigt med en ændring af styringsforholdene, hvis sektoren stadig skal opfattes som en helhed og det traditionelt gode og effektive samarbejde mellem forsknings- og folkebiblioteker bevares.

Derudover kan man konstatere, at der hverken i den nationale biblioteksinfrastrukturs *Releaseplan 2015* eller i forslag til *Releaseplan 2016* er der foretaget en klar opdeling mellem hvilke systemer, som det enkelte projekt er rettet imod. Der sker i adskillige tilfælde en uhensigtsmæssig sammenblanding af udviklingsøkonomien i forhold til fælles- og sektorspecifikke formål, som synes ensidig til folkebibliotekernes fordel.

Der anføres i høringsoplægget 2016, at den nationale biblioteksinfrastruktur skal understøtte bibliotekernes lokale behov og herunder udvikling af fælles funktionalitet rettet mod brugere af bibliotekernes egne hjemmesider. En finansiering af funktionaliteter specifikt rettet imod folkebibliotekernes særlige systemer bør dog ikke ske via midler til DanBib og bibliotek.dk, hvilket er tilfældet i det foreliggende høringsoplæg til *Releaseplan 2016*. En fælles Releaseplan for bibliotek.dk, DanBib og udvikling af fælleskommunal infrastruktur puljer udviklingsressourcer, og udviklede funktioner til bibliotek.dk og DanBib kan givetvis genbruges, uden at der skal overføres midler af den årsag. Det er dog uacceptabelt, at et sådant genbrug skal finansieres af midler afsat til DanBib og bibliotek.dk. Som FC skriver i sin henvendelse til Kulturministeriet, så agerer DDB "som om DDBs fælles overbygning for folkebiblioteker er overbygning for det samlede biblioteksvæsen, hvilket på ingen måde er tilfældet."

Det har i behandlingen af *Releaseplan 2016* i juni 2015 vist sig, at DDB-sekretariatet vurderer, at finanslovsmidler beregnet for bibliotek.dk kan anvendes til projekter, som ikke er snævert knyttet til brugergrænsefladen bibliotek.dk. DDB-sekretariatet fortolker grundlaget for anvendelse af bibliotek.dk midler ganske anderledes end Biblioteksstyrelsen, Styrelsen for Bibliotek og Medier og Kulturstyrelsen gjorde. Der er således i *Releaseplan 2016* projekter, der ikke kan retfærdiggøres i forhold til hverken bibliotek.dk eller DanBib, men alene af specifikke hensyn til DDB-projekter.

Bevillingen til DanBib dækker en del af betalingen for de statslige bibliotekers brug af DanBib. Dette er en forlængelse af en direkte finanslovsfinansiering af DanBibs forgænger for forskningsbibliotekerne. DanBib er defineret bredere end netpunkt/DanBib-brugergrænsefladen i henhold til udviklings- og driftsaftale² om DanBib, da den netop skal være af "fælles interesse for bibliotekerne". Det fremgår helt entydigt af sammenhængen, at der hermed menes, at den fælles interesse skal være for *både* folke- og forskningsbiblioteker.

Med finansloven 2015 er opgaven med håndtering af aftaler overgået til DDB, men der er ikke ændret på formålet mht. bibliotek.dk og DanBib. Dermed er det entydigt, at DDB ikke kan disponere disse midler til anden anvendelse end netop bibliotek.dk og DanBib.

FFU-bibliotekerne har i forhold til *både* 2014- og 2015-planen peget på den manglende balance mellem folke- og FFU-bibliotekerne, uden at dette er blevet

---

² <http://www.kulturstyrelsen.dk/institutioner/biblioteker/nationale-ordninger/danbib/nationale-aftaler/udviklings-og-driftsaftale-om-danbib>

fulgt op af DDB.

FC skriver i sin henvendelse, at "Det er helt uholdbart – også i lyset af de meget rigelige midler, som DDB har til rådighed – at DDB på denne måde finansierer sine egne specifikke opgaver med de midler, som DDB har fået til opgave at forvalte for det samlede biblioteksvæsen, og, som det fremgår for bare de seneste år, sker det i stigende omfang."

Genbrug af udviklingsarbejde af DanBib og bibliotek.dk er naturligvis en ganske fornuftig ting, men meromkostninger pga. DDB-CMS og folkebibliotekernes fælles system bør afholdes af disse.

Forholdende omkring den manglende medfinansiering fra DDB til *Releaseplan 2016* understreger det uheldige i, at DDB, hvis formål kun dækker ét – er ganske vist et vigtigt aspekt – af folkebibliotekernes virksomhed, er sat til at administrere den fælles infrastruktur for både folkebiblioteker og FFU-bibliotekerne.

Styregruppen er sammensat af to kommunale repræsentanter, samt af et medlem fra Kulturministeriet og et medlem fra Kulturstyrelsen. Da langt den største del af FFU-bibliotekerne tilhører andre ministerier end Kulturministeriet, er FFU-bibliotekerne således kun i begrænset omfang og kun meget indirekte repræsenteret!

Forskningsbibliotekernes Chefkollegium har forslået følgende løsning til Kulturministeriet, som DFFU kan og bør støtte:

a) Man bør tilbageflytte ansvaret for DanBib og bibliotek.dk til Kulturstyrelsen. Kulturstyrelsen har nedsat et udvalg for Bibliotekernes Interaktion og Lånesamarbejde (BIL), der som det biblioteksfaglige udvalg om bibliotek.dk er repræsentativt sammensat af repræsentanter for bibliotekerne dækkende foreningerne for biblioteksledere, en række faglige fora samt Danmarks Biblioteksforening og DFFU.

eller

b) Man kan lade både styregruppe og koordinationsgruppe afspejle de to hovedsektorer – konkret med en repræsentant for FC i styregruppen og med en udvidet repræsentation for FFU-bibliotekerne i koordinationsgruppen og de relevante faggrupper.

Kulturministeriet har indbudt undertegnede og FC's ledelse til et dialogmøde. Såfremt Kulturministeriet kan bringes til at acceptere ét af de ovennævnte løsningsforslag, så er perspektivet for FFU-bibliotekerne, at vi sammen med det øvrige biblioteksvæsen kan være med til at sikre en fælles holdning og balanceret udviklingen af væsnet; til gavn både for brugerne af folke- og FFU-biblioteker. *To bring balance to the Force...*

Og balance er nødvendig, ikke blot for at sikre det generelt gode samarbejde i det fælles biblioteksvæsen fremover, men også ift. den store udfordring der stadig ligger fremfor os – at finde fremtidens bibliotekssystem eller bibliotekssystemer. Hvad enten FFU-bibliotekerne vælger et fælles bibliotekssystem, eller forskelligartede systemer, så vil det eller de indgå i puljen af systemer som brugeren møder og vi forholder os til – og den pulje vil sandsynligvis også fortsat inkluderer bibliotek.dk og DanBib.

4. Det lovende forår

*Det er forår. Alting klippes ned.
Der beskæres i buskadser og budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.*

Lad mig til sidst sende en hilsen til forårssolen, for som Benny Andersen skrev, så føler man måske ælden ved diverse indgreb, men når forårssolen skinner, så forynges man. Og foråret kommer: Der er mange nye opgaver at tage fat på for FFU-bibliotekerne!

Resultaterne af et studium³ foretaget af biblioteket ved University of Calgary (publiceret den 15. juli 2015) tyder på, at mange videnskabelige medarbejdere ikke modtager en helt optimal forskningsstøtte, de ønsker eller har behov for: Forskningsassistenter og lignende er ikke nødvendigvis i stand til at yde den rigtige hjælp, og mange bibliotekarer er tilsyneladende tilbageholdende med at tilbyde en støtte, der kunne betyde, at de blev set som en form for "forskningsassistenter."

Nuvel, om studiets resultater også helt kan overføres på danske forhold er selvfølgelig usikker, men det peger på et interessant muligt forårsscenario: En retning, som FFU-biblioteker kunne vælge at gå, kunne være at tilbyde langt en bedre uddannelse af fx forskningsassistenter og videnskabelige assistenter ift. litteratursøgning og referencehåndtering m.v.

Figur 1: Illustration fra det i teksten nævnte studium (Barbara Brydges and Kim Clarke, University of Calgary).

Et spørgsmål er dog, om den type videnskabelige medarbejdere vil kunne udvikle tilstrækkeligt stærke søgestrategier og informationsfærdigheder på baggrund af et begrænset antal træningssessions og om de på tilfredsstillende vis vil kunne opfylde behovet hos deres VIP'er?

³ <http://libraryconnect.elsevier.com/articles/2015-07/it-time-re-envison-role-academic-librarians-faculty-research>

Iflg. studiets forfattere bør bibliotekarer droppe bekymringen for at blive stemplet som "forskningsassistenter" og i stedet aktivt tilbyde samarbejde om forskning. Sundhedsvidenskabelige bibliotekarer fører allerede an, i form af deres engagement med systematiske reviews, som normalt resulterer i medforfatterskabsmuligheder. Det er ikke blot tilfældet i Canada og USA, men også herhjemme. Bibliotekarer i andre discipliner kan måske tilbyde forskellige niveauer af lignende forskningsstøtte, afhængigt af den kredit, som VIP'er og moderinstitutionen er parate til at tilbyde. På moderne forskningsinstitutioner, med deres store vægt på forskningsproduktion, ville dette være et væsentligt bidrag til institutionernes strategiske planer, og ydermere bidrage til at sikre, at bibliotekerne ses som afgørende for forskningsindsatsen.

I de senere år er der på den forskningspolitiske scene italesat en række begreber og tilsvarende behov for aktiviteter, der harmonerer godt med tankerne om at knytte tættere bånd mellem biblioteker og forskere, og til forskningsbaseret undervisning: Begreber som *Responsible Conduct of Research*, *Evidence Based Research* og *Data Management* indvarsler nye muligheder for at både anvende og udvikle bibliotekernes kompetencer og services. De efterspurgte nye aktiviteter og services ligger overordentlig tæt på FFU-bibliotekernes traditionelle kompetencer og services ift. litteratursøgning, referencehåndtering, ophavsretshåndtering, forskningsregistrering, publiceringsassistance m.v.

Efter sommer, efterår og vinter kommer foråret. Og trods en hed Open Access-sommer, et uddannelsespolitisk efterår, og en bibliotekspolitisk vinter, så er FFU-bibliotekernes forår er lige om hjørnet.